

altsaa haft Lejlighed til at se paa disse Forslag, og naar der ikke er kommet mere ud af det, saa er vel hermed Regeringens Stilling givet.

Jeg skal ikke forlænge denne Debat — der har været talt tilstrækkeligt og tilstrækkeligt overflodigt —, men jeg vil slutte med at konstatere, at hverken fra Regeringen eller fra Regeringspartiets Side, navnlig ikke fra Ordførerne eller Deltagerne i Folketingsudvalgets Arbejde, har der kunnet anføres noget som helst positivt, der blot kan begrunde den mindste Formodning om, at Tilskudsordningen kan anvendes — at den kan nytte, vil jeg slet ikke tale om, men at den blot kan anvendes, uden at alt ender i fuldkommen Kaos. De Udtalelser, der klart har været fremsat og som er karakteristiske ved, at de er fremkommet i Enighed fra Arbejdsgivere og Arbejdere, har gaaet ud paa at afvise Tilskudsordningen som et Fantasiprodukt, som noget, der intet har at gøre med den praktiske Virksomhed. Disse Henvendelser støtter vore Krav om Krisetold i Fortsættelse af Linien fra 1922—23. Jeg konstaterer endvidere, at overfor de store Omraader, hvor Tilskud altsaa ikke kan anvendes, selv om man vil ofre nok saa mange Millioner derpaa, som det ærede Medlem Hr. Slebsager nu gjorde opmærksom paa, har Regeringen altsaa intet andet end Talemaader at give de arbejdsløse. Og saa ved jeg ikke, om det er mere negativt eller mindre negativt end den Stilling, man paadutter Partiet Venstre, men i alt Fald ved jeg, at vi peger paa de effektive Foranstaltninger, dem, vi har saa gode Erfaringer om i vor egen Lovgivning, Erfaringer, der kun ligger saa faa Aar tilbage, at vi dog alle skulde kunne erindre dem endnu. Endvidere konstaterer jeg det paafaldende Misforhold mellem de forskellige Udtalelser fra den højtærede Erhvervsministers Side, fra den høje Regerings Side overhovedet, overfor Told og andre effektive Foranstaltninger og saa det, der nu ligger for i dette Lovforslag, som er kemisk rent for Told og overhovedet for enhver positiv Ting i sine Hovedtræk. Naar derfor den højtærede Erhvervsminister til Slutning siger til mig, at han ikke giver meget for hele min Tro og tilføjer, at min Kærlighed til Told er i mit Hjerte, og dér bliver den, saa vil jeg sige, at jeg tror, dette er bedre end at have Kærlighed til Told og dermed til Krisesituationens Afhjælpning i Munden, hvor den ikke en Gang bliver.

Dahlgard: Det ærede Medlem Hr. Slebsager søgte at give det Udseende af,

at jeg skulde have forladt den Stilling, jeg ved Lovforslagets første Behandling havde indtaget til Formueafgiften. Jeg maa bede det ærede Medlem se efter, hvad jeg har sagt derom ved første Behandling. Jeg har sagt, at vi kunde gaa med til denne Formuebeskatning, forudsat, at den kom til at hvile paa et saadant Grundlag som det, der nu er stillet Forslag om, at den fortrinsvis anvendes til Skatteomlægning, og her foreslaas der jo dertil at anvende 18 af 24 Millioner. Endvidere, at jeg tænkte mig nærmest, den kunde anvendes til Lettelse af de kommunale Byrder, det, som vi ogsaa nu stiller Forslag om. Men jeg vil sige endnu en Ting til det ærede Medlem Hr. Slebsager angaaende Formueafgiften. Det var, som sagt, overordentlig interessant, at vi fik at vide, at der indenfor Venstrepartiet er Sympati for en Formueafgift, men samtidig med at vi har faaet det at vide, maa vi saa ikke bede os fritaget for det Skræmmebillede, som Partiet ellers stiller op. Det ærede Medlem begyndte i Dag med Skræmmebilledet Kapitalffugt — jeg tænker ikke, at det ærede Medlem vil nævne det mere. Det ærede Medlem siger nu, at ved en saadan Formueafgift som den, han foreslaar, vil der ikke kunne tænkes Kreditvanskeligheder, idet de Penge, som opkræves efter det ærede Medlems Formueafgift, bliver i Befolkningen. (*Slebsager:* I Erhvervet!). De bliver i Erhvervet, ja, men jeg har forstaaet, at det ærede Medlem mente, at disse Penge blev taget ud af den disponible Kapital, hvilket vilde øve Indflydelse paa Kreditten og foraarsage forøget Rente. Men hvad vil der da ske, hvis man tager dem og giver dem ud til Borgerne? Saa skulde jeg tro, at de ogsaa tages af den disponible Kapital og gives til dem, der ikke har nogen Kapital, altsaa samme Virkning. Det er altsaa det ærede Medlems Program, at den Formueafgift, som hans Parti er Tilhængere af, skal anvendes til direkte Uddeling til andre Borgere. Jeg har set en forvirret Hjerne fostre den Tanke, at de Radikales Forslag om Overførelse af Formueafgiften til Kommunerne maatte betragtes som Stemmekøb. Jeg gad vide, hvordan man saa skulde betegne det ærede Medlems Forslag, som gaar ud paa at opkræve en Formueafgift og dele den ud til de enkelte Borgere i Landet. Mon det ikke skulde komme nærmere i Forbindelse med et saadant Begreb? Men det er godt, at vi ved det; det er altid rart at vide, hvor vi nar hinanden.

Den højtærede Statsminister sagde, at vi søgte at skabe et Underskud i Arbejds-